

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Nilammoni Nilammoni. 288.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

οὐ φοβούσθετε τὸ θύμου μεσούλευσαν.
ὅπου γένεις, ὃ φέρει λεόντος εὐγέ-
νη βλαστίματα, ἀλάτης ἑωτοῖς, τοῦ
βλαπτοῦσας σωστοῖς οὐχι τηρίσατε,
ἴνα καὶ τὸ εἰατῆν καὶ τὸ πατέσθαι αὐ-
ξήσονται κλέος.

virtutum instrumenta esse animaduertēs,
præpostorum consilium dare minimè per-
timescat. Quocirca vos quoque, ὁ leonis
mihi chari nobiles fœtus, ita vos cōseruet,
vt iis familiaritatibus, nullus omnino ad
vos aditus pateat: quod & vestram, & pater-
nam gloriā augeatis.

Νειλάμμιων ὡς Νειλάμμιων. σπτ.

Τινὲς μὴ διατελεῖσαν ὑπὸν οἱ γονεῖς,
τὰς δὲ σωνευμένας οἱ πρόποι ἐπέδη-
καν. τινὲς μὴ γέρα τῷδε τὸν πενώ-
ντα ἔχοντες, τινὲς δὲ τῷδε τὸν πρα-
θέντων ὄχτησαν, οὐ εἰ μὴ ὅτι
τοις καλλίτοις εἶδον οἱ ἀνθρώποι, ἥδης
ἀν. ἐπειδὴ δὲ ὅτι τοῖς ἐντάντοις, λιαν
ἀδύομεν. ὅμια γέρα πανδέσκαν αὐχεῖν
μετέωρος, καὶ ὄφρύν σωματοῦ κίνησις
καὶ βάσισια σεσούσηθεν, καὶ τὸ ὅτι
μιλεῖν τὸν αἰχμῶν ἐρύθελαν ποικίλον
ψυχῆς δέντιν αὐχίστης, τὸς ἀφανεῖς τὸν
οἰκεῖαν πανῶν χαρακτῆρας ἀντιπά-
σης τῷ σώματι.

Θεοδώρῳ λαμπροτάτῳ. σπθ.

Ἐν πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις ἄγαμοι
τὸν θεοφάνην Μωσέα. εἰ τέπον δὲ οὐ-
φερόποιος, ὅπις παντὸς πάθεος κρείσιμος ὁν,
καὶ τὸ φυσικὸν Φιλοσόφορος ὄχερτον.
Μόνος γέρα τὴν εὔοίς περιέλατο μὲν πάρ’
αὐτὸν, δὲ δὲ πατέσθαις ἀρετῆς μὴ γε-
γονότας ξηλωτὸς ἀρετᾶς, γέλεια αὐ-
τὸν οὐδέδοχεν τὸ φραγμόντος ἔχειροτο-
τοσιν, ἀλλὰ τὸ ἀρετῆς μᾶλλον ηγένει
παραπονοτα, τινὲς ἀρετῶν παραπο-
τα; τινὲς τὸν περιέλατον παραπο-
τα; πολλάκις τοφλωτήσοντος φύσεως. οἱ
γέρας εἰς πατέσθαις νομίζοντες δίκειον
εἴπαν τοὺς ἀρχαῖς οὐτοὶ τὸς πατέσθαις κα-
ταβάντες, τοφλωτήσοντον περιέλατον
ἀλίθεα, γέλεια τοῦτο τὸ γέρες, οὐ
γένεια, ἀλλὰ ἀρετῆς. οὐδὲ γέρας τὸν βα-
σιλέως καὶ τὸν ἀνάξιος εἴπαν τὸν πατέσθαις
γηγενατος εἰς τὸν ἀξιοντανέον, ἀλλὰ
τὸν βασιλικὸν ἔχοντα φυχῆς, καὶ τὸν
παρχῆς οὐτοπόλιν χρηστοῦσαν αὐτὸν.

Nilammoni & Nilammoni. 288.

Homonymiam quidem vobis parentes,
synonymiam autem mores imposuerunt.
Illam enim à parentibus obtinuitis: hanc
autem ab iis, quæ gessistis, consecuti estis.
Quandoquidem si in optimis quibusque
actionibus homines viderent, voluptate
sanè afficeret. Quoniam autem in contra-
riis rebus eam exhiberi, vehementer hoc
nomine angor. Impudens enim oculus, &
elata ceruix, & perpetua superciliorum agitatio,
& turbulentus incessus, & de nulla
re turpi erubescere, fædissimi animi argumentum est, obscuras perturbationum
suarum notas corpori imprimentis.

Theodoro clarissimo. 289.

Cum multis aliis nominibus virtū Deo
charum Mosen admiror ac suspicio, tum
hoc præsertim nomine, quod cum omni
vitiosa affectione superior esset, naturalem
quoque charitatem vicit. Nam cum duos
filios haberet, qui tandem ab eo procreati
essent, tamen paternæ virtutis ænulos mi-
nimè se præberent, neutrum horum mili-
taris sui imperij successorem instituit, ve-
rūm eum, qui virtute potius, quam genere
ipfi coniunctus erat: virtutem nimis na-
turam, ad honesti diiudicationem perspe-
cœutienti, anteponens. Nam qui æquum
esse censem, ut à patribus ad filios imperia
delabantur, ad veritatem hallucinantur.
Honor quippe, non generi, sed virtuti de-
betur. Neque enim regis filium, si huius-
modi munere indignus sit, in huiusmodi
dignitatem ascribere oportet: verūm eum,
qui regio animo prædirus est, administran-
dique imperij scientiam concipere potest.
Illiud sanè mitissimum illum virū luctulenter